

Derviş Akçay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

12.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Derviş Akçay

Derviş Akçay,

Ardahan doğumlu olan Derviş Akçay ilk ve orta öğrenimini Ardahan'da; lise öğrenimini Kars'ta tamamladı.

Daha ilkokul yıllarında iken şiire ve tarihe olan merakı onu Üniversite öğreniminde de sosyal ilimler sahasına sevk etti.

Üniversiteyi Uludağ Üniversitesi Neçati Bey Eğitim Fakültesi Tarih Öğretmenliği bölümünde tamamladı. Üniversite yıllarında da şiirden ve tarih araştırmalarından kopmayan Akçay, çeşitli dergi ve gazetelerde çalışmalarını yayımladı. Mezuniyet sonrasında Konya, Muş ve Van'da öğretmenlik ve idarecilik yapan şair halen İzmir'de öğretmen olarak görev yapmaktadır.

Akçay, çalışma hayatında çeşitli dergi ve gazetelerde bilim, kültür, sanat, edebiyat ve tarih alanlarında elliden fazla makale yayınlamış aynı zamanda bir çok radyo programına imza atmıştır.

Şiirlerini topladığı " Bengisu " adlı şiir kitabını 2004 yılında okuyucularıyla buluşturan şairin, bunun yanında " Van Siyasi ve Kültür Tarihi" isimli henüz basılmamış iki ciltlik bir çalışması vardır.

Evli ve iki çocuk babası olan Akçay, yaşamını İzmir'de sürdürmektedir.

Ah Gençlik (birisine)

Bir dilber geldi oradan
Seyreyledim doya doya
Güzel işlemiş yaradan
Bitiremem saya saya.

Saçları var sırma sırma
Der, sırrı açığa vurma
Bağlansam gönlüne, kırma
Düş ardıma yaya yaya.

Kaşları hilalden beter
Bu tasvir arife yeter
Aşığı ardına katar
Dolaştırır baya baya.

Çim gözleri kirpik korur
Daima pusuda durur
Kakülden süzülüp vurur
Feryadımı duya duya

Şöyle dönüp bakıverdi
Alevler gönlümü sardı
Gülüp geçti bin bir derdi
Yüreğime koya koya.

Derviş Akçay

Ahval

Zaman, bir akan sudur
Can, ırmağa inen tay
Mekan ona pusudur.

Döşek, sırlı bir kefen
Uyku, ölümle kardeş
Hazır yolculuğa ten.

Evler küçücük cennet
Eş huri, çocuk melek
Dünyalığa yok minnet.

Vücut etten bir kovan
Akıl içinde arı
Gönül kaymak, bal ve can.

Gündüz geceye gebe
Akşam ilham pınarı
Gece herkes körebe.

Dünya tam tımarhane
Zaman deli gömleği
Hayat hepten virane

Derviş Akçay

Akşamsefası-1

Neden boynun büküktür, özlediğin ses mi var
Çekilen aramıza zehir yosunlu duvar
Seni mahzun edecek kadar harabe midir
Aç yüzünü göreyim şimdi ülfet demidir
Fethe giden süvarin kaldı mı derbentlerde
Bir damlacık yüreğin yandı mı serhatlerde
Gelmedi mi obana Fatih'in merhabası
Akşamdır aç yüzünü artık akşamsefası

Sen akşamın umudu, gecenin sarısısın
Dağların peteğisin, bahçenin arısısın
Radyolarda çalarken Ege'nin havaları
Feryadından titriyor kuşların yuvaları
Yoksa, içinde saklı derin bir yaran mı var
Gözünde mi canlandı Kırım, Zanta ve Uyvar
Köze su dökmedi mi Hızır'ın kadırgası
Akşamdır aç yüzünü artık akşamsefası

Sen bin yıllık tarihin nazenin kızı mısın
Tuğlara al kan ile yazılan yazımısın
Düştü mü bir damla kan yanağının alına
Baldıran kokan kelle asıldı mı dalına
Kumlara gömüldü mü Şam'a giden kervanın
Akrep yuvalarıyla sarıldı mı her yanın
Öyleyse, bana düştü ağıtların cefası
Akşamdır aç yüzünü artık akşamsefası

Derviş Akçay

Akşamsefası-2

Akşamın haberini senden alan yolcular
Hancının dizlerinde uyur akşamsefası
Yatağında çırpınan dizgini kırık sular
Bahçenin toprağında uyur akşamsefası.

Kirpiklerim uykuyu, hançer çekmiş bekliyor
Ateş böceklerinin közü, kara sevdası
Ellerim seni seven bir çift eli özlüyor
Beklediğim ellere duyur akşamsefası.

Çevrende dönüp duran pervanedir, çiçekler
Peymaneye uzanan dudakların cefası
Seni görmek uğruna dolunay zehir içer
Revakların önüne buyur akşamsefası.

Seni görse utanır Zengibar'da karanfil
Laleler duysa seni uyandıran o sesi
Deli olur, yüreği ucundan yanık kandil
Aç ruhumu gafletten sıyrır akşamsefası.

Derviş Akçay

AteŖe Mersiye

AteŖ sarmıŖ her yanı, köyün yolları ateŖ
Toprak yanıyor gibi bağıın gülleri ateŖ

Bebeklerin boynunda asılıdır emzikler
Aç karnına bastırmıŖ beyaz elleri ateŖ

Ağa'nın oğlu olur, kırk gün kırk gece düğün
Kaşık sesine hasret masum kulları ateŖ

Olgunlaşan meyvenin yiyicisi bahtiyar
Izdıraplı ağacın yorgun dalları ateŖ

Hikâyeler göç etti Kaf dağının ardına
Gül yüzlü ninelerin tatlı dilleri ateŖ

Evlerin bacaları is'e dumana hasret
Çatısı, penceresi, beyaz tülleri ateŖ

Koro kalkmıŖ bahara türküler söyleyecek
Yay ateŖ, tambur ateŖ, sazın telleri ateŖ.

Derviş Akçay

Atlılar

Onlar, bindiler atlara
Sazla, kopuzla geldiler

Ayrıldılar Anayurttan
Çıkıp Oğuzla geldiler

Yayıldılar yeryüzüne
Kayı'yla Uz'la geldiler

Birine Alparslan deyip
Kırk bin yağızla geldiler

Gökçek ana, görkem ata
Gelinle kızla geldiler

Beklemeden ilkbaharı
Hazanla, güzle geldiler

Ellerinde yüce Kur'an
Aydınlık yüzle geldiler

Başlarında kutlu sancak
Ayla yıldızla geldiler

Gazayı cennet kapısı
Gören bir gözle geldiler

Zalimlerin tepesine
Yayla, topuzla geldiler

Uçaraktan dere, tepe
Yel gibi hızla geldiler

Börcü, zırhı terk ederek
Uç arşın bezle geldiler

Töreleri sürsün diye
Ekmekle tuzla geldiler

Hicreti mukaddes sayıp
Kutlu bir izle geldiler

Ölüm ile nikâh kıyıp
Zengin çeyizle geldiler

Ardahan'dan Edirne'ye
Bitmeyen yazla geldiler

Parçalayıp kabukları
Nur gibi öz'le geldiler

Horasanın erenleri

Yakmak için kandilleri
Yürekte közle geldiler

Derviş Akçay

Ayrılık

Gülümden ayrılalı bir garip diyardayım
Bazı kara kışlarda bazı kızıl nardayım
Gölgesinde doğduğum akasya dalı nerde
Hatıramla arama çekilmiş kalın perde
Örtüyor da ruhumun aydınlık gözlerini
Duymuyorum gülümün gül kokan sözlerini
Unutmuşum sokağın kıvrılan yollarını
Arıyorum gülümün sımsıcak kollarını
Neşenin Nedim'iyim, hüznün Galib'i oldum
Mersiyeyle ağladım gazellerle avundum

Gün doğarken doğarım, gün batarken ölürüm
Yağmurlardan süzülen kedere gömülürüm
Şimdi ben sokakların çıplak serserisiyim
Herkesin taşıdığı mahalle delisiyim
Çoktandır kaybetmişim aklımı şuurumu
Buğday başaklarına teslim ettim ruhumu
Bulanık nehirlerin şaşkın balığıyım ben
Bitmemiş bir şiirin beytül gazeliyim ben
Bir uzun hava söyler gam kervanı yüreğim
Ey türküler söyleyin acaba ben nerdeyim

Derviş Akçay

Bengisuyu Aradığım Gece-ı

Yüreğim bir dalyandır ağıları at yarabbi
Çekilsin içimdeki ölümün atan kalbi
Öy kardaş! Feryatları ciğerimde büyüyor
Usul usul bir hançer beynimde ilerliyor
Dalgasına kapıldım köpüren okyanusun
Esaretine düştüm dikenli bir fanusun
Yakıcı bir hıçkırık saçlarıma yürüdü
Bulutların grisi gözlerimi bürüdü
İki sokak arası çarmıha gerdi beni
Baharların kokusu sarınca kefenini
Eflatun bir gecenin mavi aydınlığında
Uyudu bir Yılmazer, Ahmet'in kucağında

Günlerim didik didik savruluyorken çöle
Aylarım bir mendilin ıslaklığında köle
Şimdi ben bir tayfayım ızdırap denizinde
Bengisu arıyorum Peygamberin izinde
Beş vakit namazımın her biri ayrı çile
Her duada dilime düşüyor bir velvele
O geceyi andıkça dağlanıyor dillerim
O geceyi andıkça savruluyor küllerim
O gece limandaki tüm gemileri yaktım
Endülüs hayalimi denizlerde bıraktım
O gece güvercinler gördüm lalezarında
O gece idrakimi kaybettim mezarında

İçimdeki gam dağı büyüyor Ahmet Abi
Derimi kerpetenler soyuyor Ahmet Abi
Göçmen kuşlar süt versin sen uyu beşiğinde
Bizde yoldayız bekle kapının eşiğinde

Derviş Akçay

Bir Belde / Erciř

Her mevsim ayrı bir renk perde düşer gözümde
Seyretmek hevesimdir zümrüt bahçelerini
Görmek isterim onda bir bebek gülüşünden
Daha saf ceylanların parlayan gözlerini

Tepelerin ardında kaybolunca karanlık
Hayali vücut bulur Şehrazad düşlerinin
Yaşamak hevesiyle duyarsın bir hayranlık
Hayat üfler yeşili, asma bahçelerinin

Yapraklarım dökülür zamanın ahengiyle
Bir hazanı andırır onda akşam güneşi
Raks eder anıların içinde gül rengiyle
Geceye sükûn çöker sönünce gün ateşi

Derviş Akçay

Bir Zamanlar Anadolu'da

Erzurum'un ovaları
Soğuşu, ayazı, karı
Yiğitlerinin efkârı
Yaktı beni yaktı beni

Muş yaylasının davarı
Van gölünün canavarı
İğdir'in elması, narı
Yaktı beni yaktı beni

Kars'a akşam vakti geçtim
Kıtlama çayından içtim
Ozanlarıyla söyleştım
Yaktı beni yaktı beni

Ankara'da konakladım
Kirli havasını tattım
Bir kız sevdim alamadım
Yaktı beni yaktı beni

Denizli'de yiğitleştım
İnsanlarıyla halleştım
Pehlivanıyla güreştım
Yaktı beni yaktı beni

İzmir'de askerlik yaptım
Karavana mermi attım
Bir de yanlış selam çaktım
Yaktı beni yaktı beni

Urfa'nın isot biberi
Adıyaman'ın ciğeri
Malatya kaysı döneri
Yaktı beni yaktı beni

Maraş şairler yatağı
Sevda'lı canlar otağı
Dondurması, balı, yağı
Yaktı beni yaktı beni

Antep fıstığının vatani
Yoktur yan gelip yatani
Antepli Şahin Destanı
Yaktı beni yaktı beni

Vatanımın her köşesi
Ardıcı, çamı, meşesi
Hasreti, gamı, neşesi
Yaktı beni yaktı beni

Derviş AKÇAY

Derviş Akçay

Dilşâd

Vurgun olduđum sesin ruhumu dilşâd eyler
Bir lâhzada kavurur gönlümü küşad eyler

En aşikâr derdimi çok derinlere gömdüm
O ne bakış ki kalbim esrarını yad eyler

Baharım nâlandır giryan olmuş tüm çeşmeler
Yanarım gülünce gözlerin suyu dad eyler

Yabancıyım amma sevdaya eskiden beri
Gönlüm bunca gül içinde aşkı murad eyler

Hüzzam fırtınasıyla kar yağdı saçlarıma
Dilhûnum ancak beni rast makamı şad eyler

Kırkikindiyle gelip kumru ürkekliğiyle
Sinene mesken kurmak dünyamı âbad eyler

Dilşâd: Gönlü hoş etmek

Küşad: Açma, fethetme

Yad: Hatırlama

Nâlan: İnleyen

Giryan: Ağlayan

Dad: Yabancı, el

Dilhûn: Yüreği kan ağlamak

Âbad: Güzelleştirmek, imar etmek

Derviş Akçay

Esaret

Uykudan azade gözlerim mahmur
Ruhum gerilidir yerden göğe dek..

Saçların kök salmış ruhuma tel tel
Damarımda akan kanı emerek.

Bakışın kor gibi yakar yüzümü
Sükûtun ruhuma yağan kar demek.

Bir hasret ağacı büyür içimde
Öbek öbek gam sürgünü sürerek.

Mecnun pazarlarda can sata dursun
Boynumdaki urgan tam yetmiş ilmek.

Neyleyim gözlerin bağlamış beni
Bu esaret mezara dek sürececek..

Derviş Akçay

Ey Çocuk

Ey çocuk, ağlama dünya senin, biraz gül
Kaldırım taşlarında seken yaralı bülbül

Gel seninle çıkalım keven kokan dağlara
Mahzun mahzun bakalım dalyandaki ağlara
Kayaların başında oturup ağlayalım
Erken gelen ölümü yeni doğuş sayalım
Uçuşalım, dağlardan engin maviliklere
Sormadan hiç kimseye, kardeş, buralar nere
Bulalım masaldaki Kaf dağının ardını
Tutalım Anka'nın zümrütten kanadını
Beraber yükselelim güneşin yüreğine
Bir öpücük verelim ateş değirmenine
Alalım birer kucak sıcacık merhametten
Şerpelim seherine, yalım kalmış yürekten
İnsanlar, yana dursun ışığın yalınında
Parlasın sımsıcak nur bir bebek alınında

Ey çocuk, ağlama dünya senin, biraz gül
Kaldırım taşlarında seken yaralı bülbül

Gel seninle inelim ovalara el ele
Tarlalara, bağlara bırakalım velvele
Dokunalım toprağa taşsın altın başaklar
Görsün katmerli yürek, bu topraklar ne saklar
Fıskırsın yerden lâle, açsın yedi verenler
Gölgesinde taht kursun güneş saçlı bebekler
Çıkalım bulutların üstünde oturalım
Şehrazat düşlerinin hayalini kuralım
Gel seninle el ele aşalım okyanusu
Avcumuzda sımsıkı tutalım bir yudum su
Sürelim harareten kavrulmuş dudaklara
Artık veda edelim kuş tüyü yataklara
Gel seninle el ele binelim, yağmurlara
Açılalım seninle sonsuz okyanuslara

Derviş Akçay

Ezan-ı Muhammedi

bir ses yayılıyor minarelerden
zifiri karanlığı mızrak gibi yırtarak
yeryüzünden gökyüzünün katmanlarına
çağların arasından gelen

bir ses yayılıyor minarelerden
sımsıcak çöl kumlarını geçerek
yalgın kayalıkları aşıp dağların arasından
rahmet olarak yüreklerimize inen
damarlarımızda dolaşan
kırkikindi yağmurlarıyla gelen
caddelerimizdeki mermerleri yontup
bahçelerimizdeki toprağı yeşerterek
evlerimize, odalarımıza dolan
bir de bebeklerin adları konulmadan
kulaklarına söylenen

bir ses yayılıyor minarelerden
Efendimizin merhametinden gelen bir nefes
Ömer'in heybetinden bir esinti
Bilal'in ruhundan bir ses gibi
İtrî'nin bestesiyle minarelerden yayılan kutlu seda
bir kurtuluş müjdesi olarak
her gün beş kez ruhumuzu yıkayan
içimizdeki putları kıran bir sayha
bizi uyandıran, diriltten kutlu bir haber
kıyama kaldıran nida
huzur veren bu ses
dünya döndükçe sürecek
kıyamete dek

Derviş Akçay

Güller Ülkesi

Dün gece bir ceylan indi ovaya
Yeşile boyandı allar ülkesi.
Bir çakal uludu, döndü havaya
Korkuya dayandı kullar ülkesi.

Ses ver yedi kat gök öteden bir ses
Ya bir muştı ya da bir kutlu nefes.
Azat et suları ey kirli kafes
Köküne kavuşsun dallar ülkesi.

Dimağdan öteye kelime gerek.
Bir de sözü söyleyecek ak yürek
Kalemini bir yay gibi gererek,
Destana yol versin diller ülkesi.

Üç semazen raks ediyor durmadan
Çiçeklerin dallarını kırmadan
Kara kışta boran, tipi vurmada
Bahara erişsin güller ülkesi

Dün gece bir ceylan indi ovaya
Yeşile boyandı allar ülkesi.
Bir çakal uludu, döndü havaya
Korkuya dayandı kullar ülkesi.

Derviş Akçay

Hayret Lazım

Yağmuru bekleyen kurak toprağa
Hasreti dindiren bol rahmet lazım

Mondroslar görmüş devrik sancağa
Bitip tükenmeyen bir himmet lazım

Kaynadıkça zehir karıştı yağa
Ayıklamak için bin gayret lazım

Akıl, izan, irfan düşmüş ayağa
Başa çıkarmaya bir niyet lazım

Aynı yerden zehirlenen ahmağa
On değil yüz değil bin hayret lazım.

Derviş Akçay

Hüseyin

On üç asır ötede kalbim ribata durdu
Hicaz'dan gelen atlı Fırat'a mesken kurdu
Yüreğimde kaynadı sımsıcak bir Kerbela
Gökyüzünü kuşattı ağu renginde bela
Gülistanda nardayım, kalmadı ölçü şiar
Uçmağa varmak ile tamu da olmak şıkar
"Halkın kalbi seninle demiş idi Ferezdak
Kılıçlarıysa İbn-i Umeyye'yle olacak"
Kûfe'linin yüzüne karalar çaldı güneş
Çöllere al gül döktü yetmiş iki çilekeş

Birinin gözlerinde okyanus uğultusu
Birinin dudağında ihanetin ağusu
Birinin saçlarından gür nehirler akıyor
Birinin çehresinde yıldırımlar çakıyor
Birinin beklediği ölümün adı, sefa
Birinin gözündeki bakışın adı, vefa
Devasa kaygıların merkezinde biri var
Nur dağından inenin okşadığı şahsuvar
Şahların mahzenine zehir döktü geceler
Bir baş için rint oldu haramzâde cüceler

Atılan bir mızrakla figan düştü ravzaya
Kafası kesilen bir sultan düştü ravzaya
Kerbela çöllerinde ehl-i beyt giryan oldu
Dönüp tarihe sorun, hangi taht viran oldu
Devler kana gömüldü, Asuman'a kan doldu
Bir saltanat uğruna bahtlar perişan oldu
Şehadet gergefini kılıçla işleyenler
Susuzluk çeşmesinden bengisu düşleyenler
Ehl-i beytin bağına talandan korudular
Ellerinde bir Gül'le cennete yürüdüler

Kırıldı terazinin doğru tartan kefesi
Kesildi adaletin ıtır kokan nefesi
Fırat'ın köpüğüne kan düşünceye değin
Hazin bir yıkılışın tablosuydu Hüseyin
Kutlu bir zafer oldu Kerdel'e* inen nurla
Şahlara taç giydirdi Şahlar Şah'ı, onurla
Yüreğinde çırpındı memnu deniz dalgası
Bu fitneyle kırıldı Zeynep'in prangası
Alev aldı bir anda kutlu dalı, yaprağı
Feryadıyla yarıldı Kerbela'nın toprağı

.....
Dudağında kahırla çizilen bir çizgiyim
Kûfe içimi yaktı bir su ver "Dedeciğim"

ribat: nöbet tutulan mekân
ağu: Zehir
gülistan: Gül bahçesi

şiar: Tutulacak yol
uçmağ: Cennet
tamu: Cehennem
şikar: Av
Ferezdak: Dönemin şairi
şahsuvar: Ata binen kimse.
rint: Sarhoş, ayyaş
figan: acıyla inleme
gıryan: Gözyaşı döken, ağlayan
asuman: Gökyüzü
gergef: Nakış işlemeye yarayan çerçeve
bengisu: Ab-ı hayat, ölümsüzlük suyu
ıtır: Hoş kokan
kerdel: tahta kova
Kûfe: Hüseyin'in şehit düştüğü toprak.
Sözlüğü hazırlayan: Elif CAN
Hz. Hüseyin'in mübarek başı kerdelin içinde iken gece üzerine nur inmiştir ve başında dört melek beklemiştir.

Dost kalemlerden;

Ey Peygamberin sevgili torunu Hüseyin
Ey Resulün sevgili emaneti Hüseyin
Ey Nebinin sevgili reyhânesi Hüseyin
Sana nasıl kıyıp da şehit ettiler eyvah!

Sen ki Resulle ne güzel oyunlar oynardın
Bazen namazda secdede sırtına çıkardın
Resule sarılır elinden tutar gezerdin
İnsanlık bitti o gün, kurulunca tezgâh. Osman Akçay

Derviş Akçay

İlham

Yine dalgalanmış taşar yüreğim
Bir serbest nazımdır kıyıya vurur
Kaynıyor sinem ki tam günümdeyim
Deste deste ilham, deste deste nur.

Derviş Akçay

Leyla

Sekiz yıldır gurbet ellerindeyim.
Izdırabın sıcak çöllerindeyim.
Ayrılığın taşkın sellerindeyim.
Gel de bir halimi sor bana Leyla.

Gurbet akşamları dertli, çileli.
Garibim, kendimi bildim bileli.
Şu yalan dünyaya geldim geleli.
İlik yağmur oldu, kar bana Leyla.

Ayak sesi duyup yerimden kalksam.
Sen mi geldin diye yollara baksam.
Efkarlı efkarlı sigara yaksam,
Kalbim olur kızıl kor bana Leyla.

Mektup gelse bir postacı eliyle,
Ya da haber alsam bahar yeliyle,
Eğer evlenmişsen başka biriyle,
Lalezarlar olur har bana Leyla.

Saçlarını bırak bahar yeline,
Değsin tatlı rüzgar her bir teline,
Eğer elim değer ise eline,
Kırpığını ok yap vur bana Leyla.

Sis, duman bürüdü bizim dağları.
Yaprak döktü ömrümüzün bağları.
Sensiz hatırladım geçen çağları.
Kaldı hüznün ah-u zar bana Leyla.

Otel odaları is ve rutubet.
Leyla, sensiz çekilmiyor bu gurbet.
Bir gün öldüğümü duyarsın elbet.
Cennette olursun yar bana Leyla.

Derviş Akçay

Malazgirt'e Doğru

Yemyeşil bir rüzgâr esti dağların arasından
Üç alperen at koşturdu Hazar'ın ver'asından.
Terlemişti atları, kartal gibi uçtular
Açıldı vadiler, yarıldı dağlar
Zamanın içinde eridi çağlar
Heyecandan dile geldi atlılar;

"Uyumak düşmez bana bir ana kucağında
Ninnilerim olmalı gürleyen nal sesleri.
Düşlerim dolaşmalı yerin her bucağında
Dünyayı fethetmeli bozkırın nefesleri.

Şaha kalkmış alperen uçmalı Kafkasya'ya
Erimeli bozkırda atların yeleleri.
Şehitler canlanmalı dönmek için dünyaya
Çağırınca kopuzun ızdıraplı telleri."

Yüreklerini acı bir hasret ateşi
Çepeçevre kuşatmış üç atlı, heyecanla
Koşturdular atları uçar gibi batıya,
Görülmedi şimdiye bu seferin bir eşi.

Havayı içiyordu, toprağı soluyordu.
Hem yiğitler hem atlar yolları kolluyordu.
Ovalara indiler aşip karlı dağlardan
Öptüler Kafkasyayı eğilip ak alnından.
Üç kartal " ötelerden bir haber var" dediler.
Bir yağmacı sürüsü Kafkaslar'a indiler.
Geldiler yaban sesler rüzgarın dallarında,
Geçtiler terli atlar kayaların ardına...

" Kurşunun tadını henüz duymadım,
Gönülden gönüle akan dünyada.
Başımı koyup ta uyuyamadım,
Gül kokan yastıkta, sıcak rüyada."

Alperenlerden biri;
Eğer amansız ve kaçınılmazsa kavga
Destanlar yazılmalı kanlarla
Ve parmak düşmeli tetiğe, dedi.
Mavzerler kükredi...

Üç yiğit mor ufukta biner hedef seçtiler.
Üç yiğit bir ağızdan şehadet getirdiler.
Diz çöktüler toprağa asırlık hasır diye,
Abandılar tüfeğe parmak düştü tetiğe.
Öğle imanla ateş ettiler ki hedefe,
Gök kubbe serinledi masmavi çadır diye.

Kızıl bir kurşun öptü bir yiğidin bağrını
Serdi ufka nakış nakış kanını
Ağız kurudu, gözleri bulandı

Yollar kıvrım kıvrım uzandı,
Ana vatana doğru.
Gök kubbe tersine döndü.
Çöktü dalga dalga yüzüne
Sonbahar yellerinin yalnızlığı.
Eriyen tüm yapraklar uçtu saçlarına
Arta kalan ümitler döküldü damla damla.

Bütün renkler uçtu ölüm sessizliğinde
Mavi, sarı, erguvan akşam serinliğinde.
Varlığı kucaklarken bir kelebek can verdi.
Can verdi bütün varlık, yokluğun can evinde.

Dağlara dayandı, karlı dağlara
Sarı bir duman çöktü omuzlarına
Yutkundu.....Bir anlık.
Sonra, sonsuz bir karanlık.

Şimdi uyur Kafkaslarda üç mezar
Başlarını koymuş mor ufuklara.
Taşlarında yalnız şu cümle yazar:
Bunlar vatan için düştü toprağa.

Geleceğim diye bekleyen kollar
Çaresizim, kelepçeli bileğim.
Ben artık yazamam böyle destanlar,
Bu renklere dayanamaz yüreğim.

Derviş Akçay

Naat (Kardelen)

Kardelen! Sensiz geçen her anım yalan oldu,
Tabip are bulamaz dermanım yalan oldu.
Bin dört yüz yıl iz bıraktı mübarek ayağın
Sahte izin ardında gmanım yalan oldu.

Kırk ikindiler saydım, kırk gün yağmur bekledim.
Bulutlar geldi gitti,renksiz, kokusuz, sessiz.
İzini bulmak için yıllarca emekledim.
Kırk şafak geçti yüzümden, garip ve kimsesiz.

 asırlık gecenin sönmeyen tanısın sen,
Hikmet evi sürgünlerinin vatanısın sen.

Batıdan hep kahkahalar, doğudan hep kan geldi.
Saksağana altın taht, bülbüle viran geldi.
Tarumar oldu bahem, gle hasret çekerken,
Baharın gecikmesi,gönlüme giran geldi.

Kıtaları fetheden fatihlerden kim kaldı,
Atası tutsak olmuş bir yığın yetim kaldı.
Yağmur özlemi çeken talihsiz vatanlara,
Her yıldırım perişan, her şimşek akim kaldı.

Yangınlar vadisini geçmeye umman sensin,
Kabuslar dehlizini aşmaya urgan sensin.

Irmak üstünde susuz, asırlarca bekledik.
Köprüler sırtımızın kamburuna kuruldu,
İzdirap yudumladık, yenilgi dğmledik.
Her birimiz vatanın bir yerinde vuruldu.

Yemyeşil rüzgar dağlarının reyhanısın sen,
mrana giden yolların irfanısın sen.

Kardelen! Bakışların fışkıran bir volkandır,
İmanın zulümlerin mızrağına kalkandır.
Perdelerin kalktığı, meleklerin savaşı,
Bedr'in kutsi zamanın başladığı ilk andır.

Sonsuzluğın sesini senin sesinden duyan
Zhre yıldızı senin aşkınla parçalansa
Yıkılan mabetlere ellerinle koyulan
Her bir taş göz yaşımdan süzülen billur olsa.

Yemyeşil rüzgar dağlarının reyhanısın sen,
mrana giden yolların irfanısın sen.

Aşkından kle dönüp tane tane elensem,
Kılıçla kargılarla al kanlara belensem
Dudağından saçılan inci ve mercanları
Belde belde dolaşıp, kapı kapı dilensem.

Tabutuma çivi yi çaksaydı yağ an yağmur,
Beynimin tavanını yıksaydı yağ an yağmur.
Mezarıma serilen toprağı eritipte
Ruhuma damla damla aksaydı yağ an yağmur.

Yaralı ceylan olsam gözümde yaş dinmese,
Tutabilsem eteğinden silsem göz yaşımı.
Düşümdeki hatıran ebedi silinmese.
Uğrunda yere sersem dert kuyusu başımı,

Cennetlerin bağrından fışkır gel, ey kardelen!
Seni bekleyecek bu kara sevdalı kölen.

Ürkek bir ceylan gibi kalkıp koşsam mezardan.
Yıldızlar dağılıp ta güneş dürüldüğünde,
Duyar mısın sesimi, feryattan ah-u zardan
Tutacak yer kalır mı, cübbenin eteğinde.

Ah! Seni gölgeleyen Rıdvan'da dal olaydım,
Âlemi nura boğan belden de çöl olaydım.
Karanlıkları yırtan atının ayağında
Mütevazı demirden eğri bir nal olaydım.

Gözlerinden süzülen yaşları damla damla
İçsem de kana kana onunla bulsam sükun
Çıkı versem huzura kalbimdeki yaramla
Desen işte bu deli, bu deli bana tutkun.

Cennetlerin bağrından fışkır gel, ey kardelen!
Seni bekleyecek bu kara sevdalı kölen.

Derviş Akçay

O Kadın

Koyu bir karanlık düşer peşime
Önüm yağmur arkam koyu karanlık.
Çarpınca ruhunun aksi yüzüme
Bir yorgunluk sarar beni, bir anlık.

Hırsız duyguları çektiği perde
Bazen bulutlanır, bazen durulur.
Kaybettiğim kadın kim bilir nerde
Ne sonsuza gider ne de son bulur.

Aynaya gizlenmiş meçhul bir benlik
Gümüş kurnalardan tatlı su içer.
Duvara asılı beyaz gelinlik
Görünce gölgemi kendinden geçer.

Deseler o şimdi çok uzaklarda,
Hasret yaram olur, sabır ilacım
Yüzüm pencerede, gözüm yollarda,
Gün batınca başlar bitmeyen acım.

Derviş Akçay

Otuz Üç Şehitler Destanı

Aylardan Nisandır, günlerden Cuma
Şanlı Mehmetçğim kalktı hücumla
Kan ve ter karıştı toprağa, kuma.

Artık toprak doydu kana mehmedim
Ağlıyorum yana yana mehmedim.

Uykusundan heyecanla uyanır.
Bir kahpe kurşunla kana boyanır,
Bu yangına yürek nasıl dayanır.

Yana yana küle döndük mehmedim.
Eridik tükendik söndük mehmedim.

Askerin önünde bir genç Asteğmen
Burası ne nazlı Budin, ne Yemen
Bingöl dağlarında görünce hemen

Düşmanı perişan etti mehmedim.
Yurdun imdadına yetti mehmedim.

Böyle hırçın akar mıydı Zap suyu
Hain düşman hazırlamış pusuyu,
Matara ağzında içmeden suyu,

Doymadın bir yudum suya mehmedim.
Daldın derin bir uykuya mehmedim.

Her koyu karanlık önce tan ister
Her millet kendine bir vatan ister
Her vatan taze can, taze kan ister.

Canını vatana verdin mehmedim.
Kanını taşlara serdin mehmedim.

Analar yas tutar, gelinler ağlar,
Babanın feryadı yüreği dağlar,
Durgun sular deli divane çağlar.

Kuzu dertli dertli meler mehmedim.
Acısı bağrımı deler mehmedim.

Derviş Akçay

Öğretmenlere

Yedi koldan atılmışız dünyaya,
Tarihten renk almış yüzümüz bizim.
Kapılmadık biz hayale, rüyaya
Ümit çeşmesidir, gözümüz bizim.

Biz her bir bedende, ruh ve can olduk,
Biz damarda köpük köpük kan olduk,
Katmer katmer karanlığa tan olduk.
Billurdan parlaktır özümüz bizim.

Kutlu bir kervanız, yükümüz inci.
Ekmeğimiz ilim, suyumuz sancı.
Bütün dünya yolcu yalnız biz hancı.
Her hamurda vardır tuzumuz bizim.

Yürürüz hazanda, yürürüz kışta.
Gam yükü omuzda fırtına başta.
Rahatı bulursak yalnızca düşte,
Çalınır her yerde sazımız bizim.

Görürsen sahipsiz bir mezar taşı,
Bırakma bir çiçek, dökme göz yaşı.
Gözlerini çevir bak ufka karşı,
Güneşlerde parlar yüzümüz bizim.

Derviş Akçay

Sevgili Furkan'a

Doğduğunda beyaz yeşile döndü
Bir karanfil açtı yorgun saksıda
Deniz kızlarının perisi suda,
Hasretini derin kumlara gömdü
Umutsuz bekleyiş mumları söndü
Delice koştığım son gün o gündü
Evin sokağına düşen şehrayın
Yaşadığım en muhteşem düğündü

Büyüyünce bilmem hatırlar mısın
Dizime baş koyup uyuduğunu,
Bir gül bahçesinde büyüdüğünü

Uyu da rüyana girsin kumrular
Uyu da gül açsın mor yatağında
Yağmur mevsiminin bu ilk çağında
Uyu da uyansın masmavi sular
Kıvransın su dökmek için bulutlar
Pespembe avcuna dolsun umutlar
Resminin alnına düşsün gülücük
Dudağında açsın taptaze bahar

Büyüyünce bilmem hatırlar mısın
Sen ateşlendiğin gün, yandığımı
Gözlerine bakıp ağladığımı

Nazın, akan ırmakları durdurur
Küsmen, yüreğimde ağır yaradır
Bakışın yıldırım, gözün karadır
Ağlaman bahçemde gülü soldurur
Masallar perisi ardında durur
Seni gören çiçek dalında kurur
Zamanı donduran derin bakışın
Hançer gibi yüreğime oturur

Büyüyünce bilmem hatırlar mısın
Adını kalbime kazdırdığını
Kendine de şiir yazdırdığını

Derviş Akçay

Sıladan Gurbete

yolculuk ağlayarak başladı sıladan gurbete
sarıldık sevgililerimize, anamıza
kardeşimize, çocuğumuza ayrılırken
yürekler birbirine geçercesine
sanki kavuşuyormuş gibi
uzun bir gidişten sonra
yüklüyorduk sırtımıza gamı, kederi
hasret, şimdiden dağarcığımızdaydı

sevgililerimiz nefes kadar yakındı bize
şimdi bir rüzgâr esimi ırakta
uzaklaştıkça gelmiyor
kokuları kesildi artık

uzaklardayız şimdi
tarlamızdan, başaktan, tohumdan
doymamışlık hissi içimizde dolaşırken
sevgiye bir daha aç
bir daha sevgiye muhtaç
olarak

zamanla azalmadı
dağarcığımızdakiler
biz uzaklaştıkça toprağımızdan
fırtınaya tutuldu güneş rengi yapraklarımız
yeni sevgililer edindik
kuytulara, karanlık sokaklarda
dört taneydiler
beraberdiler
görüştük
tanıştık
biliştik...

takdimimdir
ayrılık, gurbet, keder, ölüm

gurbet, kederin anası
keder, ayrılığın kardeşi
ölüm, ayrılığın çocuğudur

Derviş Akçay

Sitem

Ey vefasız sevgili! El vurma yâre benim.
Sen mi, sandın yâremiñ derdine çâre benim.
Bedenim öyle yandı, nâre Kerem misali
Halimi, arzeyledim, yüce settâre benim.

Zülûf sarmaz yâremi, sinemi yakar benim.
Ilık kanım durmadan içime akar benim.
Kimseye söyleyemem sanırlar beni deli.
Işıksız kalan gözüm Aslı'ya bakar benim.

Sinem üzre vurduğun dağlar, dağımdır benim.
Asumanı dolduran duman, âhımdır benim.
Şikayet eyleyemem, derdim yâr oldu bana.
Yaramı sağaltacak merhem sazımdır benim.

Derviş Akçay

Spil Dağı

Spil dağı, ne dumanlı başın var
Sen de benim gibi karalı mısın
Başına sarmışsın boran ile kar
Sen de benim gibi sevdalı mısın

Eteğinde koyun kuzu beslenir
Doruğunda bir çift keklik seslenir
Herkes bir gün sevdiğine yaslanır
Sen de sevdiğinden aralı mısın

Boynuna kayadan zincir vurulmuş
Yamaçların şerha şerha yarılmış
Duydum ki Nif dağı sana darılmış
Sen de benim gibi yaralı mısın

Dağ, senin sırtında benim içimde
Zirvesi göklerde, kökü derinde
Her bir uçurumu başka biçimde
Sen de benim gibi pareli misin.

Derviş Akçay

Ve Son

Sigara dumanı sardı boşluğu
Kayboldu içimde, eridi zaman
Yayılan bir sesle yıkıldım o an
Her yanı kapladı masmavi buğu.

Yirmi birinci yaş geldi önüme
Tap taze bir bahar, yemyeşil orman
Yüzüme aynayı tuttuğu zaman
Bir yazı okudum hazır ölüme.

İçimde titredi inceden bir tel
Bütün kuşlar havalandı yuvadan.
Yavru çığlıkları geldi havadan
Alnımdan ter sildi yabancı bir el.

Derviş Akçay

Zor Hayat

İkindi güneşi camda ölürken
Hasret türküleri gamda ölürken
İlim, kültür, irfan hamda ölürken
Yükümü kervana katamadım ben

Ruhum göçenlerle yürüdü gitti
Aklım efkârımı sürüdü gitti
Derim yaprak gibi çürüdü gitti
Sonsuzluk ipini tutamadım ben

Gün saydım ay saydım ve sene saydım
On kattım yüz kattım ve gene saydım
Boyuna söyledim enine saydım
Dünyayı beş pula satamadım ben

Hayatla ölümün arasındayım
Ya yazısında ya turasındayım
Acaba ömrümün neresindeyim
Bu fikri başımdan atamadım ben

Dediler: Yaşlandın elliye bastın
Ömür tesbihinin ipini kestini
Dünyada beş daha kalmaksa kastın...
Hak verdim korkumdan çatamadım ben

Gözlerim bir yüzük talihim parmak
Ölmeğe yeğ midir alçak yaşamak
Tutup yakasından istedim sormak
Öfkemi haykırdım yutamadım ben

Dost kalemlerden;

Mahmut Çelikgün'üm, böldüm aşımı
Boncuk boncuk döktüm gözden yaşımı
Ağrımadan şu çileli başımı
Bir yastığa koyup yatamadım ben....."Âşık Mahmut Çelikgün.

Dünya beni güldürmedi gülmedim
Hep ağladım göz yaşımı silmedim
Sevdiğimden bile vefa görmedim
Göçüp gidem dedim gidemedim ben. İlyas Ateş

Gündüze yolculuk geçer geceden
Gönül sevdiğini seçer niceden
Ömür alev almış uçar bacadan
Efkârda dumanım tütemedim ben. Zeynep Kırmızı

Şair dostlar bu sayfaya dadanmış,
Mahmut Çelikgün'üm, aşk ile yanmış
Baktım gonca güller erken budanmış
Konup, bülbül gibi ötemedim ben....." Âşık Mahmut Çelikgün.

Gelenler gidiyor bur da durulmaz
Hiç kimseye neden haber sorulmaz
Dünya bir imtihan sonuç bilinmez
Kimseden bir haber alamadım ben. İlyas Ateş

"Derviş Hocam,sende çektin mi cefa,
"Zor Hayat"..demişsin sürmedik sefa
Varlık deryasına inan bir defa
Girtlağıma kadar batamadım ben....." Âşık Mahmut Çelikgün

Bu asırda aşık olmak zor dedim,
Garibana koca dünya dar dedim
Derdim çok diyene derman var dedim
Bir kendi kendime yetemedim ben.....

Derviş Akçay,dayanamam zarına,
Bugün geçti,Mevla kerim yarına
Pişmek için erenlerin narına
Mahmut Çelikgün'ü itemedim ben... Âşık Mahmut Çelikgün.

Çektiğim çileler binleri aştı
Dostun sillesiyle pusulam şaştı
Gönlümde nehirler bendini taştı
Huzurum kaçmadan yatamadım ben..Osman Akçay

Tesbih ipliginde canlar saf ile
Yolculuk sonsuza yolda katile
Dört yanımı altın sarsa natile
Turnamı alaya katamadım ben.. Zeynep Kırmızı

Derviş Akçay